

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4T/2/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010004
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2015:7911010004.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Bujňáka a prísediacich JUDr. Zlatice Čeplíkovej a Ing. Jozefa Mitra na hlavnom pojednávaní dňa 5. 2. 2015 v Trebišove, takto

rozhodol:

O d k a z u j e na rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 23. 8. 2011 sp. zn. 4T/2/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16. 11. 2011 sp. zn. 4To/99/2011, pokiaľ ide o vinu.

Obžalovaný Z. U., E.. XX. X. XXXX v Slivníku, trvale bytom G. Č.. XX, okres Košice - okolie, bez pracovného pomeru, t. č. vo väzbe v ÚVV Košice,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 201 ods. 2, § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon uloženého trestu ho zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 4. 1. 2011 na tunajší súd obžalobu na obvineného Z. U. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 4T/2/2011.

V uvedenej veci bol dňa 23. 8. 2011 vyhlásený rozsudok, ktorým bol uznaný obžalovaný za vinného a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov a 6 mesiacov, so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 27. 8. 2009 pod sp. zn. 0T/17/2009. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16. 11. 2011 v dôsledku zamietnutia odvolania obžalovaného Krajským súdom v Košiciach pod sp. zn. 4To/99/2011.

Odsúdený podal dňa 10.6. 2013 návrh na povolenie obnovy konania v tejto trestnej veci, nakoľko pri ukladaní trestu bola v jeho prípade použitá tzv. asperačná zásada, ktorá bola Nálezom Ústavného súdu vyhlásená za protiústavnú, pokiaľ ide o jej znenie za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd Trebišov prvotne dňa 5. 9. 2013 zamietol návrh na povolenie obnovy konania vo veci, pričom v dôsledku podania sťažnosti zo strany obvineného Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 3. 2. 2014 pod sp. zn. 8Tos/6/2014 zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Vzápätí Okresný súd Trebišov uznesením zo dňa 17. 4. 2014 pod sp. zn. 5Nt/9/2013, povolil obnovu konania vo veci 4T/2/2011 a zrušil rozsudok v spojení s uznesením Krajského súdu v

Košiciach vo výroku o súhrnnom treste. Súčasne podľa § 403 Trestného poriadku z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vzal obvineného do väzby.

Okresný súd Trebišov po právoplatnom povolení obnovy konania pokračoval v konaní na podklade pôvodnej obžaloby s tým, že na hlavnom pojednávaní dňa 9. 10. 2014 nebolo rozhodované o vine, či nevine obžalovaného, ale len o treste pre obžalovaného, keďže rozsudok bol zrušený len vo výroku o súhrnnom treste a vina bola právoplatne uznaná v pôvodnom rozsudku zo dňa 23. 8. 2011 a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne bol uložený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 27. 8. 2009 sp. zn. OT/17/2009.

Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie obhajcom obžalovaného do výroku o treste, nakoľko obhajca sa domnieval, že v tejto veci nemal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody, nakoľko vec vedená na tunajšom súde pod sp. zn. OT/17/2009 je účastná amnestie Prezidenta SR z 2. 1. 2013.

V dôsledku podaného odvolania Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 26. 11. 2014 sp. zn. 4To/85/2014 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol, pričom v odôvodnení poukázal na správnosť dôvodov odvolania obhajcu obžalovaného.

Senát Okresného súdu Trebišov sa na hlavnom pojednávaní dňa 5. 2. 2015 opätovne zaoberal uložením trestu pre obžalovaného. Bol oboznámený pripojený spis tunajšieho súdu sp. zn. OT/17/2009, z obsahu ktorého vyplynulo, že spĺňa všetky podmienky pre to, aby bol účastný amnestie Prezidenta SR z 2. 1. 2013. S prihliadnutím na túto skutočnosť dospel senát k záveru, že v danom prípade nie je už na mieste ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody.

Taktiež nebolo opätovne rozhodované o vine obžalovaného, keďže výrok o vine obžalovaného z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 4T/2/2011 zo dňa 23. 8. 2011, zostal v právoplatnosti. Preto bolo opätovne rozhodované len o treste pre obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní prehlásil, že nie je si vedomý, prečo v podstate doposiaľ vykonáva trest odňatia slobody a súčasne požiadal súd, aby prehodnotil svoje rozhodnutie a uložil mu nižší trest. Poukázal na svoj zlý zdravotný stav, ako aj na problematickú výchovu ich syna, o ktorého sa stará jeho manželka sama, keďže ich syn je nevidiaci. Obhajca sa pripojil k návrhu obžalovaného a dodal, že vzhľadom na vyšší vek obžalovaného má za to, že pre jeho nápravu postačí aj trest kratšieho trvania, na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor zotrval na stanovisku prokuratúry tak, ako na hlavnom pojednávaní dňa 9. 10. 2014.

Senát Okresného súdu Trebišov sa riadil pokynmi v zmysle uznesenia odvolacieho súdu, a to tak, že o vine obžalovaného už opätovne nerozhodoval, nakoľko o vine bolo rozhodnuté v predchádzajúcom konaní a preto do výrokovej časti nového rozsudku zaradil odkaz na súvislosť týchto výrokov a následne výrok o uloženom treste.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd nezistil na strane obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, naopak bola zistená jedna priťažujúca okolnosť, a to, že bol v minulosti odsúdený. Teda došlo k prevahe priťažujúcich okolností a preto sa v súlade s § 38 ods. 4 Trestného zákona zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba stanovená v § 201 ods. 2 Trestného zákona je 7 až 12 rokov a preto v dôsledku zvýšenia dolnej hranice o jednu tretinu je upravená dolná hranica 8 rokov a 8 mesiacov. Senát tunajšieho súdu vzal do úvahy osobu páchatela, jeho zhoršený zdravotný stav, ako aj vyšší vek, ale aj rodinné pomery na strane obžalovaného a preto mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 9 rokov. Senát v tejto súvislosti poukazuje na neprimeranosť pôvodne uloženého trestu vo výške 11 rokov a 6 mesiacov, ktorý bol však uložený ako najnižší možný trest podľa vtedy platného znenia § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Pre výkon uloženého trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.